

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/51/2014
Identifikačné číslo spisu:	8013200518
Dátum vydania rozhodnutia:	10.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8013200518.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobkyne: K. Q., bytom W. 34XX/XX, N., právne zastúpenej: JUDr. Ivo Babjak, advokát so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, Svidník, proti žalovanému: Okresný úrad Prešov, so sídlom Námestie mieru 3, Prešov, za účasti ďalších účastníkov: 1. V. F., bytom R. sv. E. XXX/XX, N., 2. T. C., bytom K. XXX/XXX, I., 3. S. D., bytom U. XXX/XX, N., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu v Prešove č. ObÚ-PO-OVBP-2013/225/900/ŠSS zo dňa 04.03.2013 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/23/2013-45 zo dňa 19.02.2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5S/23/2013-45 zo dňa 19.februára 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi a ďalším účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania
n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. V rozhodnutí poukázal na ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p., § 247 ods. 1 a 2 O.s.p., § 250l ods. 1 O.s.p., § 58 ods. 1 podľa § 60 ods. 1 a ods. 2, § 61 ods. 2, § 66 ods. 1, § 137 ods. 1 a 2, § 140 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len Stavebný zákon), § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len vyhláška), a uviedol, že predmetom tohto konania je vydanie stavebného povolenia, ktorým Mesto Poprad ako stavebný úrad rozhodnutím č. 87090/4558/2012-OSP-Gra zo dňa 10.12.2012 povolil stavbu „Rodinný dom“ na pozemku parc.č. KNC 1720/22 v k.ú. N. stavebníkovi V. F.. Voči tomuto rozhodnutiu vzniesla žalobkyňa námietky, o ktorých rozhodol žalovaný v rozhodnutí č. ObÚ-PO-OVBP-2013/225/900/ŠSS-

Ka zo dňa 04.03.2013 tak, že ich zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, potvrdil.

Podľa názoru prvostupňového súdu správne orgány v danom konaní postupovali v súlade s platným právnym poriadkom a s námietkami žalobkyne sa dostatočne vysporiadali. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie a akými úvahami sa správny orgán pri vyhodnocovaní skutkového stavu riadil. K námietke žalobkyne týkajúcej sa spojenia územného a stavebného konania a k tomu, či existujú podmienky na umiestnenie stavby, prvostupňový súd uviedol, že stavebný úrad v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že pre územie, v ktorom sa nachádzajú pozemky dotknuté umiestňovanou stavbou je spracovaný a schválený územný plán sídelného útvaru. Umiestnenie a povolenie stavby je v súlade s jej záväznou a smernou časťou a vyhovuje všeobecnotechnickým požiadavkám na výstavbu v zmysle Stavebného zákona. Z územného plánu mesta a výkresov regulatívov je nesporné, že pozemok, na ktorom sa má stavať rodinný dom, patrí do plochy určenej pre rodinné domy. Stavebný úrad spojil územné a stavebné konanie podľa § 61 ods. 2 Stavebného zákona a upustil od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania z dôvodu, že sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad na posúdenie navrhovanej stavby.

K námietke žalobkyne že stavba nie je prispôbená tvaru a veľkosti pozemku, že je umiestnená v rozpore s § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. s odstupom 1.0 m od hranice, súd uviedol, že práve v zmysle tejto vyhlášky je nesporné, že stavba rodinného domu stavebníka je umiestnená na pozemku KNC č. 1720/222 k.ú. N. tak, že žiadnou svojou časťou nezasahuje na susedné pozemky. Pozemok žalobkyne nespĺňa svojim tvarom, veľkosťou a polohou parametre stavebného pozemku a preto nie je dôvodné vyžadovať v danom prípade dodržanie odstupovej vzdialenosti 2 metre od spoločnej hranice pozemkov.

Stavebníkovi bolo ďalej v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa určené, aby dažďovú vodu zo strechy odvádzal na vlastný pozemok tak, aby následne nestekala na susedné pozemky a aby odtok vody nenarúšal vlastnícke práva susedných nehnuteľností a ani ich nepoškodzoval a teda námietky žalobkyne v tomto smere boli neopodstatnené.

K ochrane občianskoprávných vzťahov, ktoré namietala žalobkyňa, súd uviedol, že práve žalobkyňa nešpecifikovala, čoho sa mala občianskoprávna námietka týkať. Z obsahu námietok zo dňa 15.11.2012 je však zrejmé, že sa táto týkala plota pána Válu v roku 2009 a netýkala sa stavebníka V. F.. Preto ju stavebný úrad vyhodnotil ako neopodstatnenú, nakoľko v danom prípade neboli naplnené podmienky na postup podľa § 137 Stavebného zákona.

II.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, pridrižovala sa svojich názorov uvedených v žalobe a poukázala na to, že vo svojej žalobe argumentovala rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Sžp/7/2011 zo dňa 01.12.2011 pričom uviedla, že správne orgány nemôžu svojvoľne rozhodovať. Nakoľko si stavebník nesplnil svoje povinnosti v zmysle § 60 ods. 1 Stavebného zákona v stanovenej lehote, bolo povinnosťou správneho orgánu postupovať v súlade s § 60 ods. 2 Stavebného zákona a konanie zastaviť. Ignorovanie väd zákonnosti zo strany správnych orgánov a ich bagatelizovanie zo strany všeobecného súdu sú v rozpore so základným princípom právneho štátu deklarovaným Ústavou Slovenskej republiky.

Žalobkyňa ďalej poukázala na rozhodnutia 3Sžo/220/2010 zo dňa 02.08.2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 30 Cdo/4389/2009, a nález Ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 403/03 zo dňa 17.08.2005 a iné rozhodnutia, podľa ktorých sa majú správne orgány dostatočne vysporiadať s námietkami účastníkov správneho konania a žalobkyňa má za to, že sa správne orgány nedostatočne zaoberali jej námietkami.

Je názoru, že správny orgán pochybil pri aplikácii § 137 Stavebného zákona, nakoľko sa občianskoprávnymi námietkami žalobkyne nezaoberal. Ak by sa zaoberal, odkázal by žalobkyňu na súd, alebo vec by postúpil príslušnému správne mu orgánu. Týmto konaním zasiahol správny orgán do jej

vlastníckeho práva, pričom obmedzenie vlastníctva spočívalo v stavebníkovom oplotení pozemku, ktorý medzitým odpredal tretej osobe. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Sžp/6/2011 zo dňa 19.01.2012.

Odôvodnenie rozhodnutie krajského súdu jasne a zrozumiteľne preukazuje, že súdu nebol dostatočne známy skutkový stav veci pred vydaním rozhodnutia stavebného úradu. Ak by tento skutkový stav poznal, nemohol by tvrdiť, že pozemok bol aj pred vydaním stavebného povolenia pre žalobkyňu neprístupný. V danom prípade je skutočný stav odlišný od stavu právneho, teda toho, ktorý je uvedený v evidencii správny katastra, kde pozemok žalobkyne je vedený ako vodná plocha, pričom v skutočnosti sa jedná o trvalý trávny porast. Na pojednávaní zdôraznila, že po vydaní stavebného povolenia došlo k oploteniu susediacich pozemkov a že sa nemôže dostať na svoj pozemok. Jediný možný prístup je zo vzduchu.

Na základe vyššie uvedených skutočností sa žalobkyňa domáhala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5S/23/2013 zo dňa 19.02.2014 v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil z dôvodu, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav vo veci.

III.

Žalovaný vo vyjadrení doručenom dňa 24.04.2014 uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v celom rozsahu. Odvolanie žalobkyne proti napadnutému rozhodnutiu považuje za nedôvodné. Napadnuté rozhodnutie vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia veci. Všetky skutočnosti, o ktoré sa žalobkyňa opiera boli uvedené už v samotnej žalobe a krajský súd sa s nimi podrobne zaoberal a dostatočne zdôvodnil. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne zamietol ako nedôvodné, napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), (ďalej len „Správny poriadok“), rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1,2 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 39 Stavebného zákona, v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie včítane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa § 39a ods. 4 Stavebného zákona, úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Podľa § 60 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb., ak predložená žiadosť o stavebné povolenie, najmä dokumentácia neposkytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby alebo udržiavacích prác na nej alebo ak sa v dokumentácii nedodržia podmienky územného rozhodnutia, vyzve stavebný úrad stavebníka, aby žiadosť v primeranej lehote doplnil, prípadne aby ju uviedol do súladu s podmienkami územného rozhodnutia, a upozorní ho, že inak stavebné konanie zastaví.

Podľa § 60 ods. 2 Stavebného zákona, stavebný úrad zastaví stavebné konanie, ak stavebník

- a) nepredložil dokumentáciu vypracovanú oprávnenou osobou,
- b) nepreukázal požadované náležitosti žiadosti o stavebné povolenie podľa § 58 ods. 2 až 4 ,
- c) nedoplnil žiadosť v určenej lehote podľa odseku 1 ,
- d) neuviedol v určenej lehote predloženú dokumentáciu do súladu s podmienkami územného rozhodnutia,
- e) vzal žiadosť o stavebné povolenie späť,
- f) začal uskutočňovať stavbu predtým, ako stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 61 ods. 1 Stavebného zákona, stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskôršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada. Stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná.

Podľa § 61 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, od miestneho zisťovania, prípadne aj od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby.

Podľa § 66 ods. 1 Stavebného zákona, v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa § 137 ods. 1 Stavebného zákona, stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

Podľa § 137 ods. 2 Stavebného zákona, ak medzi účastníkmi konania nedôjde k dohode o námietke

podľa odseku 1 , ktorá, keby sa zistilo jej oprávnenie, by znemožnila uskutočniť požadované opatrenie alebo by ho umožnila uskutočniť len v podstatne inej miere alebo forme, odkáže stavebný úrad navrhovateľa alebo iného účastníka podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší.

Podľa § 139b ods. 1 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom, jednoduché stavby sú

- a) bytové budovy, ktorých zastavaná plocha nepresahuje 300 m², majú jedno nadzemné podlažie, môžu mať aj jedno podzemné podlažie a podkrovia,
- b) stavby na individuálnu rekreáciu,
- c) prízemné stavby a stavby zariadenia staveniska, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 300 m² a výšku 15 m,
- d) oporné múry,
- e) podzemné stavby, ak ich zastavaná plocha nepresahuje 300 m² a hĺbka 6 m.

Podľa § 6 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

Podľa § 6 ods. 3 vyhlášky č. 532/2002 Z.z. ak rodinné domy vytvárajú medzi sebou voľný priestor, vzdialenosť medzi nimi nesmie byť menšia ako 7 m. Vzdialenosť rodinných domov od spoločných hraníc pozemkov nesmie byť menšia ako 2 m.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorej predmetom bolo rozhodnutie žalovaného č. ObÚ-PO-OVBP-2013/225/900/ŠSS-Ka zo dňa 04.03.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne ako účastníčky správneho konania a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 87090/4558/2012-OSP-Gra zo dňa 10.12.2012 o vydaní stavebného povolenia stavebníkovi V. F. na stavbu „Rodinný dom“, potvrdil.

Odvolací súd má z administratívneho spisu preukázané, že stavebník V. F. podal dňa 13.04.2012 žiadosť o vydanie stavebného povolenia na stavbu rodinného domu. Po doplnení žiadosti stavebný úrad oznámením č. 76945/4558/2012-OSP-Gra zo dňa 17.10.2012 oznámil účastníkom stavebného konania a dotknutým orgánom začatie spojeného územného a stavebného konania podľa § 39a ods. 4 Stavebného zákona. Z dôvodu, že stavebnému úradu boli dobre známe pomery na stavenisku a žiadosť poskytovala dostatočný podklad na posúdenie navrhovanej stavby, správny orgán upustil od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania. Účastníci konania mali možnosť najneskôr do 7 pracovných dní odo dňa doručenia oznámenia uplatniť svoje námietky.

Žalobkyňa ako účastníčka konania dňa 19.11.2012 podala vyjadrenie, v ktorom uviedla námietky, že Mesto Poprad nepostupovalo v súlade s platnými zákonmi Slovenskej republiky, najmä to, že správny orgán upustil od ústneho pojednávania, nakoľko Mesto Poprad chcelo zabrániť preukázaniu neoprávneného ohradenia jej pozemku a nevhodnosť, či nereálnosť stavby. Ďalej žalobkyňa ako účastníčka správneho konania poukázala na neúplnú dokumentáciu, v ktorej absentuje dôkaz o legalizácii čiernych prípojok - elektrina, voda, kanál plyn; na nevyhodnotenie potencionálnej možnosti zastavania susedných pozemkov a vzdialenosť stavby 1,0 m od hranice pozemku trvalo znehodnocuje jej pozemok; na postavenie pohyblivého 2,5 m vysokého plotu; na to, že umiestnením stavby jej bude bránené v riadnom užívaní vlastníctva a to tak, že na pozemok nebude mať žiadny prístup.

Mesto Poprad vydalo dňa 10.12.2012 rozhodnutie č. 87090/4558/2012-OSP-Gra, ktorým povolilo stavbu „Rodinný dom“ stavebníkovi V. F.. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa ako účastníčka správneho konania, pričom v odvolaní boli uvedené tie isté námietky ako vo vyjadrení zo dňa 15.11.2012. Oznámením zo dňa 16.01.2013 boli o obsahu odvolania oboznámení ostatní účastníci konania. K podanému odvolaniu sa vyjadrili T. C. a stavebník V. F.. Správny orgán druhého stupňa následne rozhodnutím č. ObÚ-PO-OVBP-2013/225/900/ŠSS-Ka zo dňa 04.03.2013, odvolanie

žalobkyne zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Žalovaný ako nadriadený správny orgán vo svojom rozhodnutí poukázal na to, že stavebník preukázal svoje vlastníctvo k pozemku a že posúdenie znalosti pomerov a aplikácia § 61 ods. 2 Stavebného zákona je výlučne na stavebnom úrade. Stavebný úrad skúmal všetky hľadiská uvedené v § 62 ods. 1 Stavebného zákona a podľa jeho názoru je stavba v súlade s územným plánom sídelného tvaru. Navyše stanoviská dotknutých orgánov k umiestneniu navrhovanej stavby boli kladné. Odvolací orgán nezistil pochybenia stavebného úradu a poukázal aj na to, že ak sa chce účastník konania obrátiť so svojou občianskoprávnou námietkou na súd, najmä v tom prípade ak je presvedčený o jej oprávnenosti, môže tak urobiť sám.

Predmetom tohto konania je stavba rodinného domu vo vlastníctve stavebníka V. F., ktorému bolo vydané stavebné povolenie Mestom Poprad, stavba je vo výmere 256,09 m², má jedno nadzemné podlažie a podkrovie nad časťou I. NP. Stavba spĺňa parametre stavby rodinného domu podľa § 43b Stavebného zákona. Umiestnenie stavby bolo v súlade so záväznou a smernou časťou územného plánu mesta sídelného tvaru.

Mestu Poprad pred vydaním stavebného povolenia nič nebránilo tomu, aby postupoval podľa § 61 ods. 1 a 2 Stavebného zákona a spojil územné konanie spolu so stavebným a zároveň upustil od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania, pretože mu boli pomery staveniska známe. Stavba rodinného domu je umiestnená na parcele KN-C 1720/22 k.ú. Poprad s tým, že táto nezasahuje do okolitých pozemkov svojimi časťami a ani vlastníkov susediacich pozemkov neobmedzuje vo výkone vlastníckeho práva.

Súd nemôže opomenúť tú skutočnosť, že pozemok vo vlastníctve žalobkyne je vo výmere 57 m² a svojim tvarom a polohou nespĺňa parametre stavebného pozemku, na ktorom je možné umiestniť stavbu rodinného domu. V danom prípade dodržanie odstupovej vzdialenosti 2 m od spoločnej hranice pozemkov vo vlastníctve stavebníka a žalobkyne, podľa § 6 ods. 2 a 3 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., nie je dôvodné vyžadovať, nakoľko na pozemku žalobkyne nie je zriadená žiadna stavba.

Vydaniu stavebného povolenia predchádzala výzva na doplnenie dokladov potrebných na vydanie povolenia na stavbu rodinného domu. Stavebník si túto povinnosť splnil a doklady doložil. Preto nebol dôvod, aby správny orgán postupoval podľa § 60 ods. 1 Stavebného zákona a konanie zastavil z dôvodu neodstránenia nedostatkov podania, tak ako namieta žalobkyňa.

K odtoku dažďovej vody z pozemku stavebníka, odvolací súd uvádza, že správny orgán vyhovel čiastočne námietkam žalobkyne a v bode 15 a 16 rozhodnutia určil stavebníkovi, aby dažďovú vodu zo strechy odvádzal tak, aby nestekala na susedné pozemky a zároveň aby zabezpečil plynulý a neškodný odtok vody na vlastných pozemkoch, stavbách a zariadeniach. Murovaný plot nebol predmetom tohto povolenia a technická infraštruktúra bola riadne nahlásená na stavebný úrad a k týmto vydal stavebný úrad oznámenia k ohláseniu drobných stavieb.

Rozhodnutia správnych orgánov prvého aj druhého stupňa sú vyhotovené v súlade s ustanovením § 47 Správneho poriadku, je z nich zrejmé kto ich vydal, voči komu smerujú a na základe akých právnych predpisov bolo v tejto veci rozhodnuté. Námietka žalobkyne, že rozhodnutia nie sú v súlade so správnym poriadkom je preto neopodstatnená.

K námietke žalobkyne, že nebola odkázaná so svojimi občianskoprávnymi námietkami na súd, odvolací súd uvádza, že stavebné orgány vyhodnotili správne, že nehnuteľnosť ako aj stavba sú vo vlastníctve stavebníka a nakoľko tieto nezasahujú do pozemku žalobkyne a ani ju neobmedzujú vo vlastníckom práve, nebol ani podľa najvyššieho súdu dôvod na prerušenie stavebného konania s odkazom na občianskoprávne konanie na súde, keďže vlastníctvo k pozemku žalobkyne a prístup k nemu sa nemení. Správny orgán nemôže zasahovať do vlastníckeho práva svojvoľným zriadeným vecného bremena. Na obmedzenie vlastníckeho práva stavebníka zriadením vecného bremena v prospech žalobkyne je príslušný súd, na ktorom sa žalobkyňa môže domáhať zriadenia vecného bremena titulom prístupu na svoj pozemok za účelom využitia svojich vlastníckych práv. Rovnako je civilný (nie správny) súd, príslušný rozhodnúť o prípadnej žalobe žalobkyne, týkajúcej sa oplotenia pozemku a prístupu na

pozemok. V tomto prípade je možné sa zaoberať len žalobnými a odvolacími námietkami, ktoré sa vzťahujú ku vydanému stavebnému povoleniu. Neoprávnené oplatenie cudzieho pozemku, ako i zabránenie vstupu na pozemok, nie je možné v preskúmovacom konaní vyriešiť. Je potrebné podať samostatnú žalobu na civilný súd.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov žalobkyne vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel odvolaniu žalobkyne, pretože konanie pred správnym orgánom bolo v súlade so zákonom a krajský súd postupoval vecne správne, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p. Odvolací súd sa stotožnil s právnou argumentáciou krajského súdu, ako aj doplnil niektoré skutočnosti, na základe ktorých bolo potrebné žalobu zamietnuť.

Vychádzajúc z uvedeného a s ohľadom na to, že vznesené odvolacie námietky neboli spôsobilé na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

Nad rámec uvedeného odvolací súd upriamuje pozornosť krajského súdu na spôsob vyhotovenia odôvodnenia rozsudku podľa § 157 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že žalobkyni náhradu trov konania nepriznal, keďže nemala v odvolacom konaní úspech. Ďalším účastníkom konania trovy na náhradu neboli priznané preto, lebo im zo zákona náhrada trov konania neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.